

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Grzegorz Karaś

Protokolant: Błażej Łój

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa: **R. B.**

przeciwko: **Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.**

o uchylenie uchwały

I. uchyla uchwałę Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. nr (...) z dnia 13 czerwca 2014 r. w przedmiocie nie uwzględnienia odwołania powoda R. B. od uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni nr (...) z dnia 30 lipca 2013 r. o wykluczeniu z grona członków spółdzielni;

II. zasądza do strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 200 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 25.06.2014 r. powód R. B. wniósł o stwierdzenia nieistnienia; nieważności lub uchylenie uchwały nr(...) Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. z dnia 13.06.2014 r. w sprawie wykluczenia ze Spółdzielni powoda a w konsekwencji lub ewentualnie uchwały nr (...) Rady Nadzorczej z dnia 30 lipca 2013 r. w przedmiocie wykluczenia powoda z grona członków Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.. Po sprecyzowaniu żądania powód wniósł o uchylenie uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W. z dnia 13.06.2014 r. o oddaleniu odwołania od uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni z dnia 30 lipca 2013 r.

Na uzasadnienie swojego żądania powód podał, że nie został prawidłowo zawiadomiony o terminie walnego zgromadzenia rozpoznającego jego odwołanie od uchwały Rady Nadzorczej w sprawie wykluczenia go z grona członków spółdzielni. Do dnia złożenia pozwu nie doręczono powodowi uchwały Walnego Zgromadzenia. O podjęciu tej uchwały powód dowiedział się przypadkowo. Z uwagi na ryzyko upływu terminu zaskarżenia uchwały powód złożył pozew. Zdaniem powoda zaskarżona uchwała podlegała uchyleniu bowiem Rada Nadzorcza podjęła uchwałę o wykluczeniu powoda po zakończeniu swojej kadencji. Uchwała ta została podjęta bezzasadnie, między powodem a spółdzielnią istniał spór co do istnienia i wysokości zaległości powoda z opłatami wobec spółdzielni. Powód kwestionował prawidłowość naliczeń opłat za jego lokal oraz sposób wprowadzania podwyżek opłat w spółdzielni, pomimo tego spółdzielnia nie udzieliła powodowi żadnej odpowiedzi na kierowane do niej zastrzeżenia. Rada Nadzorcza mimo istniejącego między stronami sporu w dniu 30.07.2013 r. podjęła uchwałę o wykluczeniu powoda. Powód odwołał się od tej uchwały do Walnego Zgromadzenia, które w dniu 22.11.2013 r. miało rozpoznać jego uchwałę. W dniu zgromadzenia władze spółdzielni celowo nie dopuściły do rozpoznania odwołania powoda i dyskusji nad licznymi nieprawidłowościami. Walne Zgromadzenie zamknięto bez rozpoznania odwołania powoda. Następnie Walne Zgromadzenie podjęło uchwałę bez poinformowania powoda o terminie zgromadzenia i bez doręczenia

powodowi uchwały o oddaleniu odwołania powoda od uchwały Rady Nadzorczej o wykluczeniu powoda ze spółdzielni aby utrudnić powodowi odwołanie od uchwały.

W odpowiedzi na pozew pozwana spółdzielnia wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu. Pozwana przyznała, że Rada Nadzorcza Spółdzielni uchwałą z dnia 30 lipca 2013 r. podtrzymaną przez Walne Zgromadzenie uchwałą z dnia 13 czerwca wykluczyły powoda ze spółdzielni. Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez powoda, pozwany podał, że Walne Zgromadzenie zostało zwołane na dzień 13.06.2014 r. zgodnie z zapisami statutu spółdzielni. Członkowie spółdzielni zostali zawiadomieni pisemnie na 21 dni przed planowanym terminem poprzez złożenie w skrzynkach pocztowych informacji o Walnym Zgromadzeniu a ponadto informacja została umieszczona na stronie internetowej spółdzielni. Pozwana przyznała, że uchwała do dnia złożenia pozwu nie została doręczona powodowi, jednak jedyną tego konsekwencją jest przedłużenie terminu do jej zaskarżenia. Odnosząc się do zarzutu podjęcia przez Radę Nadzorczą uchwały po zakończeniu jej kadencji pozwana podała, że Rada Nadzorcza została wybrana w dniu 25.11.2010 r. na 3 letnią kadencję, zatem podejmując uchwałę o wykluczeniu powoda w dniu 30.07.2013 r. robiła to w czasie trwania jej kadencji.

Odnosząc się do podstawy wykluczenia powoda pozwany podał, że jedyną podstawą tego wykluczenia było zadłużenie powoda, które w dniu podjęcia uchwały przez Radę Nadzorczą wynosiło 20.550,03 zł, natomiast w dniu podejmowania uchwały przez Walne Zgromadzenie wynosiło 23.220,52 zł. Powód zdaniem pozwanej nie podniósł żadnych argumentów w zakresie tego zadłużenia. Wskazany stan zadłużenia częściowo znajduje odzwierciedlenie w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 24.06.2014 r. (I C 1153/13) zasądającym na rzecz pozwanej część zadłużenia.

Odnosząc się do zarzutu niedopuszczenia do rozpoznania odwołania powoda na Walnym Zgromadzeniu w dniu 22.11.2013 r. pozwany podał, że jest to bez znaczenia dla rozpoznawanej sprawy. Nierozpoznanie odwołań od uchwał Rady Nadzorczej na tym zgromadzeniu wynikało z karygodnego zachowania ówczesnego przewodniczącego Walnego Zgromadzenia, który nie poddał pod głosowanie odwołań od uchwał Rady Nadzorczej. Odwołanie od uchwały Rady Nadzorczej dotyczącej powoda zostało rozpoznane w dniu 13.06.2014 r.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód jest członkiem Spółdzielni Mieszkaniowej (...) we W.. Pomiędzy powodem a pozwana spółdzielnią istniał spór co do wysokości opłat naliczanych powodowi oraz co do istnienia i wysokości jego zadłużenia. Pozwana w dniu 26.02.2013 r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) wniosła przeciwko powodowi pozew o zapłatę kwoty 14.869 zł z tytułu należnych spółdzielni w tym opłat czynszowych. Sprawa prowadzona była przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej pod sygnaturą I Nc 282/13. W dniu 22 kwietnia Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od R. B. i J. B. kwotę 14.869 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26.02.2013 r. oraz kosztami postępowania w kwocie 2.492 zł. W dniu 29.05.2013 r. do Sądu wpłynął sprzeciw pozwanych, w którym zakwestionowali oni istnienie i wysokość zadłużenia wobec spółdzielni. Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014 r. (I C 1153/13) Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej zasądził od pozwanych R. B. i J. B. kwotę 8.832,27 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2013 r. oraz koszty procesu w wysokości 1.630,20 zł oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Od wyroku tego apelację złożyła Spółdzielnia. Wyrokiem z dnia 12 listopada 2014 r. (II Ca 1384/14) Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił apelację Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Po wydaniu wyroku R. B. uściślił całą należność główną wynikającą z wyroku.

Dowód:

1. akta Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej I C 1153/13;
2. zeznania pozwanego – e-protokół z dnia 25.02.2016 r., 00:21:49-00:26:50 , k. 135.

Pismem z dnia 11.07.2013 r. powód został powiadomiony o zamiarze podjęcia na najbliższym posiedzeniu przez Radę Nadzorczą Spółdzielni uchwały w przedmiocie wykluczenia go z grona członków Spółdzielni.

Dowód:

pismo z dnia 11.07.2013 r. - k. 20,

Pomimo prowadzonego sporu sądowego co do istnienia i wysokości zadłużenia powoda, Rada Nadzorcza pozwanej spółdzielni uchwała podjęta w dniu 30.07.2013 r. postanowiła wykluczyć z grona członków spółdzielni (...) z uwagi na przekraczające trzy miesiące zaległości w czynszu i opłatach eksploatacyjnych wynoszące na dzień 30.06.2013 r. łącznie 20.550,03 zł tj. na podstawie § 14 lit. „d” oraz § 106 ust 4 Statutu Spółdzielni. Pismem z dnia 14 sierpnia 2013 r. pozwana spółdzielnia zawiadomiła powoda o podjęciu przez Radę Nadzorczą w dniu 30.07.2013 r. uchwały o wykluczeniu powoda. Pismo wraz z informacją o treści uchwały wykluczającej zostało doręczone powodowi. Powód odwołał się od decyzji Rady Nadzorczej do Walnego Zgromadzenia pozwanej spółdzielni. W dniu 22.11.2013 r. odbyło się Walne Zgromadzenie spółdzielni, na którym miało odbyć się głosowanie nad odwołaniem powoda od decyzji Rady Nadzorczej o wykluczeniu powoda. Na Walnym Zgromadzeniu nie zostało poddane pod głosowanie odwołanie powoda.

Dowód:

1. pismo z dnia 14.08.2013 r. - k. 18-19,
2. protokół Walnego Zgromadzenia spółdzielni z dnia 22.11.2013 r. - k. 47-53.

W dniu podjęcia zaskarżonej uchwały kadencja Rady Nadzorczej spółdzielni trwała. Rada Nadzorcza została wybrana uchwał Walnego Zgromadzenia Spółdzielni z dnia 25.11.2010 r. na 3 letnią kadencję tj. do dnia 25.11.2013 r.

Dowód: Protokół Walnego gromadzenia Spółdzielni (...) z dnia 25.11.2010 r. wraz z uchwał o powołaniu Rady Nadzorczej.

Na dzień 13.06.2014 r. zostało zwołane kolejne Walne Zgromadzenie spółdzielni, na którym miało zostać poddane pod głosowanie odwołanie powoda od decyzji Rady Nadzorczej spółdzielni wykluczającej go z grona członków spółdzielni. Zawiadomienie o terminie Walnego Zgromadzenia zostało umieszczone w skrzynkach pocztowych członków spółdzielni.

Dowód:

1. informacja o złożeniu zawiadomień do skrzynek k. 30-31.
2. zeznania świadka M. J. e-protokół z dnia 25.02.2016 r. 00:08:54-00:12:30, k. 134.

W dniu 13 czerwca 2014 r. odbyło się Walne Zgromadzenie spółdzielni. W czasie tego zgromadzenia powód był nieobecny. Powodem nieobecności powoda był brak zawiadomienia o terminie Walnego Zgromadzenia. Uchwałą nr(...) Walne Zgromadzenie oddaliło odwołanie powoda od uchwały Rady Nadzorczej spółdzielni o wykluczeniu z grona członków spółdzielni.

Dowód:

1. protokół z posiedzenia Walnego Zgromadzenia z dnia 13.06.2014 r, k. 35-41,
2. zeznania pozwanego – e-protokół z dnia 25.02.2016 r., 00:21:49-00:26:50, k. 135.

Powód do dnia złożenia pozwu nie został zawiadomiony o podjęciu w dniu 13.06.2014 r. przez Walne zgromadzenie uchwały oddalającej odwołanie powoda od decyzji Rady Nadzorczej o wykluczeniu go z grona członków spółdzielni. Zawiadomienie takie zostało mu doręczone dopiero w czasie trwania niniejszego procesu pismem z dnia 30.10.2014 r. doręczonym powodowi w dniu 17.11.2014 r.

Dowód:

pismo z dnia 30.10.2014 r. warz z dowodem doręczenia – k. 32-34.

Sąd zważy co następuje .

Powództwo o uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni (...) we W. nr (...) z dnia 13.06.2014 r. o oddaleniu odwołania powoda od uchwały Rady Nadzorczej spółdzielni z dnia 30.07.2013 r. o wykluczeniu powoda z grona członków spółdzielni zasługiwało na uwzględnienie.

Powód zaskarżył uchwałę Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej (...) nr (...) z dnia 13.06.2014 r. dotyczącą nie uwzględnienia odwołania od decyzji Rady Nadzorczej Spółdzielni o pozbawieniu powoda członkostwa spółdzielni. Członkowi spółdzielni przysługują dwie alternatywne drogi zaskarżenia uchwały o pozbawieniu go członkostwa spółdzielni. Może on bowiem zaskarżyć bezpośrednio do Sądu uchwałę Rady Nadzorczej spółdzielni o wykluczeniu, może też odwołać się od decyzji Rady Nadzorczej do Walnego Zgromadzenia spółdzielni. Powód dokonał wyboru drugiej z przewidzianych w prawie spółdzielczym dróg odwołania od niekorzystnej dla niego decyzji i zaskarżył uchwałę Walnego Zgromadzenia oddalając jego odwołanie od uchwały Rady Nadzorczej o wykluczeniu ze spółdzielni.

Powództwo o uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia powinno być wniesione w ciągu 6 tygodni od dnia odbycia Walnego Zgromadzenia, jeżeli zaś powództwo wnosi członek nieobecny na walnym zgromadzeniu na skutek jego wadliwego zwołania - w ciągu sześciu tygodni od dnia powzięcia wiadomości przez tego członka o uchwale, nie później jednak niż przed upływem roku od dnia odbycia Walnego Zgromadzenia (art. 42 § 6 prawa spółdzielczego). Powyższy termin jest terminem zawitym, co oznacza tyle, że jego upływ powoduje utratę prawa do skutecznego zaskarżenia uchwały do sądu. W niniejszym postępowaniu powództwo zostało wniesione w terminie - Walne Zgromadzenie obradowało w dniu 13 czerwca 2014 r., natomiast pozew został złożony w dniu 25 lipca 2014 r. (koperta k. 11). Niezależnie od prawidłowości zawiadomienia powoda o podjętej uchwale, pozew został złożony w terminie ustawowym

Niezależnie od wybranego przez członka spółdzielni trybu odwołania do sądu, sądowemu badaniu poddane są zawsze podstawy pozbawienia członka praw członkowskich określone w uzasadnieniu uchwały Rady Nadzorczej spółdzielni. W wyroku SN z dnia 28 maja 2008 r., I PK 254/07, Sąd wskazał, że w przypadku odwołania się od uchwały Rady Nadzorczej o wykluczeniu do Walnego Zgromadzenia, a następnie zaskarżenia do sądu uchwały Walnego Zgromadzenia, stosunek członkostwa w spółdzielni nie ustaje lecz trwa do czasu prawomocnego oddalenia przez sąd powództwa o uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia (por. także uchwała SN z dnia 23 stycznia 2007 r., III CZP 142/06). W przypadku orzeczenia pozytywnego i uchylenia uchwały Walnego Zgromadzenia o oddaleniu odwołania od wykluczającej z członkostwa uchwały Rady Nadzorczej, uchylenie zaskarżonej uchwały Walnego Zgromadzenia powoduje jednocześnie upadek uchwały Rady Nadzorczej a powód pozostaje w dalszym ciągu członkiem spółdzielni. Jest to bowiem faktycznie jedna decyzja organów spółdzielni podzielona na dwie uchwały, w przypadku uchylenia uchwały Walnego Zgromadzenia nie ma konieczności odrębnego uchylenia uchwały Rady Nadzorczej, bowiem ta nie wywołała skutku w postaci utraty członkostwa przez wykluczonego tą uchwałą członka spółdzielni.

Podstawą żądania uchylenia uchwały Walnego Zgromadzenia mogą być zarówno zarzuty merytoryczne, jak i formalne, te ostatnie jednak o tyle, o ile wadliwość miała lub mogła mieć wpływ na treść uchwały. Zakres kognicji Sądu badającego powództwo o uchylenie uchwały w przedmiocie wykluczenia ze spółdzielni jest ograniczony do tych tylko przyczyn wykluczenia, które wyraźnie zostały wymienione w treści uchwały (vide: wyrok SN z dnia 10 stycznia 2007 r., I CSK 335/06). Rola sądu w postępowaniu w przedmiocie uchylenia uchwały organów spółdzielni o wykluczeniu polega nie na ocenie całokształtu zachowania się i działalności członka, lecz jedynie na zbadaniu, czy przyczyny, podane w uchwale o wykluczeniu istniały i czy wykluczenie członka spółdzielni z tych właśnie przyczyn nie naruszało przepisów prawa lub postanowień statutu. Sąd zobligowany jest wyważyć zarówno interesy Spółdzielni (w niniejszej sprawie interesy ekonomiczne), jak i interesy członka tej Spółdzielni.

Podstawę roszczenia powoda stanowił przepis art. 42 § 3 ustawy - Prawo spółdzielcze, zgodnie z którym uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka może być zaskarżona do sądu.

Oceniając zasadność wykluczenia Sąd bada sprawę wyłącznie w granicach faktów przytoczonych w uchwale o wykluczeniu. Toteż postępowanie dowodowe w sprawie oraz rozważania sądu orzekającego w przedmiocie spełnienia przesłanek statutowych do wykluczenia albo wykreślenia mogą dotyczyć tylko tych okoliczności, które spółdzielnia podała w swej uchwale jako uzasadniające wykluczenie albo wykreślenie. Sąd nie powinien badać, czy istniały jeszcze inne przyczyny niepowołane w uchwale, które mogły ewentualnie uzasadniać wykluczenie albo wykreślenie. Rola sądu w tym postępowaniu polega nie na ocenie całokształtu zachowania się i działalności członka, lecz jedynie na zbadaniu, czy przyczyny podane w uchwale o wykluczeniu istniały i czy wykreślenie członka z tych przyczyn nie naruszyło postanowień statutu lub dobrych obyczajów, a także czy nie godziło w interesy spółdzielni lub czy nie miało na celu pokrzywdzenie członka (vide: wyrok SN z dnia 21 maja 2004 r., V CK 443/03). Oznacza to, że zakres kognicji sądu rozpoznającego powództwo o uchylenie uchwały powziętej w przedmiocie wykluczenia albo wykreślenia jest ograniczony do badania tylko tych przyczyn, które wyraźnie w treści uchwały zostały wymienione. Nie jest dopuszczalne formułowanie w toku postępowania sądowego innych zarzutów, które miałyby na celu dodatkowe uzasadnienie treści uchwały (vide: wyrok SN z dnia 5 września 2002 r., II CKN 916/00). Inne okoliczności nie mogą być zatem traktowane jako fakty mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.) ani rozważane jako przyznane (art. 229 k.p.c.)

Zakres przyczyn wypowiedzenia wskazany w uchwale o wykluczeniu jest istotny z punktu widzenia obrony wykluczonego przed nieuzasadnionym pozbawieniem go członkostwa. Obrona ta stawałaby się iluzoryczna, gdyby spółdzielnia w toku sporu sądowego mogła powołać inną przyczynę uzasadniającą wykluczenie od tej, którą wskazała w swej uchwale o wykluczeniu. Celem tej regulacji jest nie tylko wzgląd na osobę wykluczonego, który w sposób oficjalny powinien dowiedzieć się, jakie zarzuty stawia mu spółdzielnia, lecz także wyznaczenie granic sporu przed sądem do tych zarzutów (przyczyn), które zostały podane w pisemnym zawiadomieniu skierowanym do członka, a wymienionym w art. 24 § 5 pr. spółdz.

Powód zaskarżył uchwałę Walnego Zgromadzenia w przedmiocie oddalenia jego odwołania od uchwały Rady Nadzorczej o wykluczeniu go z grona członków pozwanej spółdzielni. Zgodnie z art. 24 § 1 pr. spół. spółdzielnia może rozwiązać stosunek członkostwa tylko przez wykluczenie albo wykreślenie członka. Wykluczenie członka ze spółdzielni może nastąpić w wypadku, gdy z jego winy umyślnej lub z powodu rażącego niedbalstwa dalsze pozostawanie w spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami statutu spółdzielni lub dobrymi obyczajami, przy czym przyczyny wykluczenia określa statut. Z kolei według art. 24 § 3 pr. spół. członek niewykonyjący obowiązków statutowych z przyczyn przez niego niezawinionych może być wykreślony z rejestru członków spółdzielni. Wydany na podstawie prawa spółdzielczego statut spółdzielni w § 14 dookreślał przyczyny mogące być podstawą wykluczenia członka.

W niniejszej sprawie wykluczająca powoda uchwała Rady Nadzorczej spółdzielni z dnia 14 sierpnia 2013 r. jako przyczynę wykluczenia powoda wskazywała przekraczające trzy miesiące zaległości w czynszu i opłatach eksploatacyjnych wynoszące na dzień 30 czerwca 2013 r. łącznie 20.550,03 zł. Zaś jako podstawę statutową wykluczenia powoda wskazywała § 14 lit. „d” oraz § 106 statutu spółdzielni. Zgodnie z § 14 lit. „d” statutu spółdzielni – Członek może być wykluczony ze spółdzielni gdy z jego winy dalsze pozostawanie w spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami statutu lub zasadami współżycia społecznego. Wykluczenie może nastąpić w szczególności gdy członek: (...) uporczywie uchyla się od wykonywania istotnych zobowiązań finansowych wobec spółdzielni, a w szczególności zalega z zapłatą należności za używanie lokalu lub z innych tytułów za co najmniej trzy okresy płatności. Statut w § 106 określał natomiast zakres działania rady nadzorczej spółdzielni.

W ocenie Sądu wykluczenie ze spółdzielni, zwłaszcza mieszkaniowej, powinno być traktowane jako środek ostateczny. Wprawdzie w aktualnym stanie prawnym wykluczenie z grona członków spółdzielni nie wiąże się już z radykalnym skutkiem w postaci utraty prawa do lokalu, jednakże przyjąć należy za konsekwencjami w postaci w tym wypadku jego konsekwencje, niemniej sąd akceptuje pogląd, zgodnie z którym zastosowanie tej sankcji z powodu zalegania

członka spółdzielni mieszkaniowej z opłatami uzależnione być powinno od wcześniejszego wytoczenia powództwa o zapłatę należności (vide: wyrok SN dnia 28 listopada 1964 r. I CR 466/64). Dopiero gdyby takie działania Spółdzielni skutkowały nieuzasadnioną pozbawioną usprawiedliwionych podstaw odmową zapłaty członka Spółdzielni można byłoby mówić o uporczywym i zawinionym działaniu członka spółdzielni, a takiego działania nie da się pogodzić z postanowieniami statutu spółdzielni lub dobrymi obyczajami (art. 24 § 2 ustawy Prawo spółdzielcze).

W świetle dotychczasowego orzecznictwa do przyczyn wykluczenia nie zalicza się niepłacenia przez członka spornych należności (a tym bardziej gdy one nie istnieją) z tytułu uiszczania opłat eksploatacyjnych, chociażby statut przewidywał dla takich przypadków sankcję wykluczenia (vide: wyrok SN z dnia 19 marca 2003 r., I CKN 144/01 oraz wyrok SA w Katowicach z dnia 4 lipca 1995 r., I ACa 312/95.), chyba że należności te przestały być sporne lub zostały zasądzone prawomocnym wyrokiem sądowym, ale nadal pozostają niezapłacone (vide: wyrok SN z dnia 12 marca 2003 r., III CKN 201/00). Przy ocenie zasadności wykluczenia członka spółdzielni decydujące znaczenie ma nie to, czy członek spółdzielni miał obowiązek wykonania określonych czynności i dokonania wpłaty należności na rzecz spółdzielni, lecz to, czy sprzeciwiając się ich wykonaniu miał, przynajmniej w swoim przekonaniu, usprawiedliwione podstawy do powstrzymania się ze świadczeniem (vide: wyrok SN z dnia 26 września 2007 r., IV CSK 122/07 i powołane w uzasadnieniu wyroku orzecznictwo).

W rozpoznawanej sprawie między powodem a spółdzielnią istniał spór co do istnienia i ewentualnej zaległości powoda wobec spółdzielni z tytułu opłat. W związku ze sporem co do wysokości zaległości powoda pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) wniosła przeciwko powodowi pozew o zapłatę kwoty 14.869 zł z tytułu należnych spółdzielni w tym opłat czynszowych. Sprawa prowadzona była przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia Fabrycznej pod sygnaturą I Nc 282/13. W dniu 22 kwietnia Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od R. B. i J. B. kwotę 14.869 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26.02.2013 r. oraz kosztami postępowania w kwocie 2.492 zł. W dniu 29.05.2013 r. do Sądu wpłynął sprzeciw pozwanych, w którym zakwestionowali oni istnienie i wysokość zadłużenia wobec spółdzielni. Wyrokiem z dnia 24 czerwca 2014 r. (I C 1153/13) Sąd Rejonowy dla Wrocławia Fabrycznej zasądził od pozwanych R. B. i J. B. kwotę 8.832,27 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lutego 2013 r. oraz koszty procesu w wysokości 1.630,20 zł oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Od wyroku tego apelację złożyła Spółdzielnia. Wyrokiem z dnia 12 listopada 2014 r. (II Ca 1384/14) Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił apelację Spółdzielni Mieszkaniowej (...). Po wydaniu wyroku R. B. uiszczył całą należność główną wynikającą z wyroku.

Mając na uwadze, że powód kwestionował istnienie i wysokość swojej zaległości wobec spółdzielni, a spór co do zaległości powoda był przedmiotem procesu sądowego prowadzonego między stronami i wygranego częściowo przez powoda, a także biorąc pod uwagę, że powód po wyroku zaspokoił zasądzoną na rzecz spółdzielni należność główną w ocenie sądu nie można przypisać powodowi winy umyślnej lub rażącego niedbalstwa w uchyłaniu się od obowiązków. W świetle powyższego uznać należało, że w rozpoznawanej sprawie nie doszło do naruszenia interesu spółdzielni ani nie zaistniały powołane w uchwale Rady Nadzorczej przesłanki wykluczenia powoda określone w § 14 lit. „d” statutu spółdzielni i art. 24 § 1 pr. spół., jako że powód nie miał zaległości w płatnościach w wysokości wskazanej w tej uchwale i pozostawał w sporze ze spółdzielnią co do istnienia i wysokości swojego zadłużenia. Po wydaniu wyroku w znacznej mierze uznającego rację powoda i po ostatecznym określeniu wysokości zobowiązania, powód niezwłocznie uregulował zasądzoną wyrokiem kwotę należności głównej. Brak wobec tego podstaw do wniosku, że dalsze pozostawanie strony powodowej w spółdzielni nie da się pogodzić z postanowieniami statutu. Nie zachodziła zatem wskazana w treści zaskarżonej uchwały podstawa do wykluczenia strony powodowej ze spółdzielni określona w § 14 lit. „d” statutu spółdzielni. Brak było zatem podstaw do podjęcia przez Radę Nadzorczą uchwały o wykluczeniu powoda z grona członków spółdzielni a w konsekwencji brak było także podstaw do oddalenia przez Walne Zgromadzenie od wadliwej uchwały Rady Nadzorczej.

Sąd rozstrzygając w niniejszej sprawie, miał na uwadze zarówno interes powoda jak i interes spółdzielni. Interes spółdzielni powinien być rozpatrywany pod kątem celu funkcjonowania spółdzielni, a nie tylko wymiaru ekonomicznego, gdyż spółdzielnia mieszkaniowa jest jednostką organizacyjną o charakterze korporacyjnym zrzeszającym członków w celu zaspakajania ich potrzeb mieszkaniowych i obok kategorii ekonomicznych winna pełnić

również funkcję ich wspierającą a pozostali członkowie kierując się zasadą solidaryzmu społecznego wspierać tych, którzy z przyczyn od nich niezależnych znaleźli się w trudnej sytuacji majątkowej i rodzinnej.

Reasumując rozważania stwierdzić należy, że zaskarżona przez powoda uchwała Walnego Zgromadzenia spółdzielni o nieuwzględnieniu odwołania od uchwały Rady Nadzorczej o wykluczeniu ze spółdzielni podlegała uchyleniu z uwagi na brak istnienia podstaw do wykluczenia powoda z grona członków spółdzielni określonych w statucie spółdzielni a wskazanych w uchwale wykluczającej. W czasie podejmowania przez Radę Nadzorczą uchwały wykluczającej powód pozostawał w sporze ze Spółdzielnią co do istnienia i wysokości zaległości z tytułu opłat. Finalnie powód częściowo wygrał proces ze spółdzielnią i spłacił resztę należności głównej zasądzonej w wyroku. Rada Nadzorcza podjęła uchwałę pomimo trwania procesu sądowego o zapłatę, a podana w uzasadnieniu uchwały przyczyna wykluczenia nie istniała. Walne Zgromadzenie nie miało podstaw do oddalenia słusznego w ocenie Sądu odwołania od wykluczającej powoda uchwały Rady Nadzorczej. Uchylenie uchwały Walnego Zgromadzenia powoduje, że powód w dalszym ciągu jest członkiem spółdzielni a uchwała Rady Nadzorczej traci moc.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 98 k.p.c. Na zasądzone koszty procesu składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 200 zł uiszczona przez powoda wraz z pozwem.